

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.524/2024/10.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke

Dr. Pataki Árpád előadó bíró

Dr. Dzsula Marianna bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperes:

név (cím)

A felperes képviselője:

Bihary, Balassa Ügyvédi Iroda (cím1; ügyintéző: Dr. Bihary Tibor Aurél ügyvéd)

Az alperes:

név1 (cím2)

Az alperes képviselője:

Dr. Csóka Velmira Ügyvédi Iroda (cím3.; ügyintéző: Dr. Csóka Velmira ügyvéd)

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.631/2023/5/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 33.P.22.832/2022/16.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 119.060 (száztizenkilencezer-hatvan) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára –375.000 (háromszázhetvenötezer) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket. Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes hosszú ideje város város polgármestere.

[2] A 2019. évi önkormányzati választásokat megelőzően a felperesről, hozzájárulása és tudta nélkül, olyan videófelvétel készült, amelyen szexuális együttlét közben látható női partnerével. A videófelvétel internetes elérhetőségét szórólapon kezdték terjeszteni városön, illetve a videó több megosztó oldalra, több alkalommal felkerült.

[3] A portál internetes honlapon 2019. október 12-én cikkcím városcikkcím, valamint 2019. október 29-én az cikkcím1, továbbá 2019. október 30-án az cikkcím2 címen cikkek jelentek meg, amelyekben hozzáférhetővé tették a kérdéses videófelvétel elérhetőségeit.

[4] A felperes a videófelvétel elérhetőségét nyilvánosságra hozó személy ellen, mint ismeretlen tettessel szemben feljelentést tett. A lefolytatott büntetőeljárás nyomán a Szentendrei Járásbíróság az alperest, mint elkövetőt a 15.Bpk.337/2020/5. számú büntetővégzésével folytatólagosan elkövetett személyes adattal való visszaélés vétsége miatt az alperest próbára bocsátotta. A próbaidő tartamát egy évben határozta meg. Ezt a büntetővégzést mind a vádhatóság, mind pedig az alperes tudomásul vették, tárgyalás tartását egyik fél sem kérte, ezért a döntés jogerőre emelkedett.

[5] Az alperes cselekvőségét a megjelölt három cikkhez linkelt videó vonatkozásában megállapították, ezt követően a felperes keresetet nyújtott be a bírósághoz.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes azzal, hogy a „portál” internetes oldalon a tényállásban rögzített időpontban és címeken megjelentetett cikkekben hozzáférhetővé tette a róla titokban engedély nélkül készített videófelvétel elérhetőségeit, megsértette a személyes adatok védelméhez, a képmás- és hangfelvételhez, valamint a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogait. Kérte az alperes kötelezését 5.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére, amelyből 2.500.000 forint a személyes adatok védelméhez való jog megsértéséhez, 1.250.000 forint a képmás- és hangfelvételhez való jog megsértéséhez, 1.250.000 forint pedig a jóhírnév megsértéséhez kapcsolódik. A felperes a sérelemdíj után késedelmi kamatot is igényelt.

[7] A felperes kérte azt is, hogy az alperes adjon számára elégtételt oly módon, hogy a jogsértő cikkek megjelenésével azonos módon és elhelyezésben, a portál internetes oldalon jelentessen meg saját költségén nyilatkozatot a következő szöveggel: „A portál című internetes oldal azzal, hogy a 2019. október 12-én a cikkcím városcikkcím, 2019. október 29-én az cikkcím1 2019. október 30-án az cikkcím2 címen megjelent cikkekben hozzáférhetővé tette a névről titokban, engedély nélkül felvett videofelvétel elérhetőségeit (internetes

linkjeit), megsértette név személyes adatok, ezen belül a különleges adat védelméhez és a képmáshoz és hangfelvételhez, valamint a jóhírnévhez való jogait, amelyért a cikkek írójaként, a tartalom elhelyezőjeként és nyilvánosságra hozójaként bocsánatot kérek tőle.”

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a keresetlevelet vissza kellett volna utasítania a bíróságnak, mivel az abban feltüntetett nyilatkozatok hiányosak, nem kellően részletesek, mert a felperes nem határozta meg kellően, hogy milyen ítéleti rendelkezést kér a bíróságtól. Előadása szerint nem határozta meg a felperes a kereseti kérelemben, hogy pontosan mikor és milyen címen megjelent három cikkben került a videó elérési linkjének útvonala közzétételre, és azt is sérelmezte, hogy idézőjelbe került a portál után a „munkatárs” kifejezés, amely ellentétes a kereset követelményeivel.

[9] Az alperes a kereset érdemét illetően előadta, hogy politikai véleménynyilvánítás történt, a felperes pedig ezt közszereplőként túrni köteles. Álláspontja szerint közérdeklődésre tart számot, hogy a csalados felperes egy prostituált szolgáltatásait veszi igénybe. Magát a felvételt az internetről bárki letölthette. Hivatkozott arra is, hogy a feltöltés tényét a felperesnek kell bizonyítania. Ő maga szórólapokat nem terjesztett, az elérési út megjelölése pedig nem minősül híresztelésnek. Maguk a szövegek nem minősülnek jogsértőnek. Hivatkozott az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB) döntéseire, valamint az Alkotmánybíróság több határozatára a szabad véleménynyilvánításhoz való jog határait illetően.

[10] Az alperes előadta, hogy célja magatartásával a közérdek védelme volt, a felvétel nem hamisított, nem hamis, hanem valós eseményt rögzített.

[11] Az alperes észrevételezte, hogy a felperes nem tett előadást arról, hogy a felvétel hol, mikor készült, ténylegesen hogyan került nyilvánosságra. Álláspontja szerint az alperesnek alapvetően a sajtószerzővel szemben kellett volna fellépnie. Nem adott arra sem magyarázatot, hogy miért nem igényelt sajtó-helyreigazítást. Hangsúlyozta, hogy a kérdéses felvételt nem ő készítette, azt nem használta fel.

[12] Az elégtételt adó közlemény szövegét illetően előadta, hogy az ellentmondásos szövegű. Az internetes blog nevében ő maga bocsánatkérésre nyilvánvalóan nem kötelezhető. Hivatkozott arra is, hogy a portál elnevezésű internetes oldal a portál blognál sokkal inkább olvasott, így a nagy nyilvánosságot az előbbi jelentette az adott esetben. A sérelemdíj iránti igény kapcsán előadta, hogy a felperes semmilyen érdemi hátrányt, sérelmet érdemben nem igazolt, azt legfeljebb „bagatell”-nek lehet tekinteni. Külön hangsúlyozta azt, hogy 2019-ben a felperest nagy többséggel választották hetedik alkalommal város polgármesterévé, így politikai, közéleti jellegű hátrány sem érte.

Az első- és másodfokú ítélet

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a portál internetes honlapra 2019 októberében feltöltött három különböző cikk mellett található, a felperes hozzájárulása nélkül készült, a felperest és partnerét szexuális együttlét közben ábrázoló videófelvételt feltöltött, és a nyilvánosság számára elérhetővé tette, megsértette a felperesnek a személyes adatok védelméhez, a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jogát. Kötelezte az alperest arra, hogy magánlevélben fejezze ki sajnálkozását az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül, és feljogosította a felperest, hogy a levelet nyilvánosságra hozza. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.750.000 forint sérelemdíjat, ennek 2019. október 21. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű kamatát, továbbá perköltséget fizessen meg a felperesnek. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság rendelkezett a le nem rótt kereseti illeték viseléséről is.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. §-ára, a 2:43. § *d)* és *e)* pontjaira, a 2:44. §-ára, a 2:48. § (1) bekezdésére, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § *c)* pontjára, továbbá a 2:52. §-ára. Megjelölte továbbá az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdését, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 2. és 3. pontjait, valamint a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Mvtv.) 8. §-át és 12. §-át.

[15] Az alperes eljárásjogi előadása kapcsán elsődlegesen úgy foglalt állást, hogy a felperes keresete kellően határozott, kereseti kérelmében megjelölte, hogy az alperes mely magatartását tartja jogsértőnek (a videó háromszori közzététele, és a megsértett személyiségi jogok megjelölése). Kiemelte: a felperes csatolta a portál blogon közzétett videókról szóló írásokat, a Szentendrei Járásbíróság büntetővégzését, az portál2 portál cikkét a hírportálok elérési adatairól, továbbá beszerezte a Szentendrei Járásbíróság előtt folyamatban volt büntető eljárás iratait.

[16] Az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 264. § (1) bekezdése alapján rögzítette, hogy nem volt lehetősége olyan megállapításra, hogy az alperes nem követte el a Szentendrei Járásbíróság büntetővégzésében megállapított bűncselekményt. Kiemelte: ebből a szempontból nincs jelentősége annak, hogy az alperes milyen okból nem kívánta a büntetőügyben tárgyalás tartását, az alperes cselekvősége a jelen eljárásban a törvény rendelkezésére figyelemmel már nem vitatható – ehhez képest a felperesnek már nem kellett azt bizonyítani, hogy az alperes töltötte-e fel a videókat. Ugyanakkor megjegyezte, hogy a büntetőeljárás iratai között szerepel név2 tanúvallomása arról, hogy a videó többszöri feltöltője maga az alperes volt.

[17] A képmás- vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához kapcsolódóan rögzítette, hogy ehhez az érintett személy hozzájárulása kell, márpedig az alperes ilyet nem kért és nem kapott. A közzététellel a felhasználás megvalósult.

[18] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes szexuális életére vonatkozó adat személyes adatnak, azon belül is különleges adatnak minősül, és a felperes hozzájárulása nélkül nem lett volna nyilvánosságra hozható. A felvétel tartalmát illetően a büntetőeljárás adatai alapján megállapította, hogy a felperest és partnerét a felvételen szexuális együttlét közben ábrázolják. A szexualitás ábrázolása szenzitív adat, és mivel a felperes nem járult hozzá a közzétételhez, az alperes megsértette a felperesnek a személyes adatok védelméhez fűződő jogát is.

[19] A jóhírnév megsértésére irányuló kereseti kérelmet ugyanakkor az elsőfokú bíróság elutasította, mivel nem történt valótlan tényállítás, vagy annak híresztelése, az alperes nem tüntetett fel valós tény hamis színben, mert nem vitatottan a videó tartalma nem volt manipulált, valótlan momentumot nem tartalmazott.

[20] Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak az alperesnek a véleménynyilvánítás szabadságára vonatkozó védekezését, mert álláspontja szerint a felvétel nem értelmezhető véleményként, a per tárgya egyébként sem az alperes által közölt valamely írás vagy kritika volt, hanem maga a videófelvétel.

[21] A felperesnek az elégtétel adására vonatkozó kereseti kérelmét az eredeti formában nem találta teljesíthetőnek, tekintettel arra, hogy az alperes nem kiadója vagy szerkesztője az internetes blognak, ezért nem kötelezhető arra, hogy az internetes oldalon tetessen közzé elégtételt tartalmazó nyilatkozatot, de nincs akadálya annak, hogy ezt más formában megtegye.

[22] Az elsőfokú bíróság a felperes sérelemdíj iránti igényét nagyobb részben alaposnak találta. Annak összegét mérlegeléssel határozta meg, amelynek során értékelte a jogsértés

jelentős tárgyi súlyát, a felperes intim szférájának súlyos megsértését. A bekövetkezett hátrányokat illetően elfogadta a felperes személyes előadását. Figyelembe vette azt, hogy a kifogásolt videó több alkalommal is felkerült a világhálóra. Az elsőfokú bíróság szerint a felperes közszereplőként sem köteles eltűnni, hogy a róla titkokban, engedély nélkül készült kép- és hangfelvételt közzé tegyék. Az elsőfokú bíróság szerint külön bizonyítási kötelezettség nem terhelte a hátrányok tekintetében a felperest, köztudomású tényként fogadta el, hogy a szenzitív adatok, a legintimebb személyes adatok hozzájárulása nélküli közzététele komoly hátránnyal jár. Kiemelten értékelte azt, hogy az alperes több alkalommal is feltette a videót a kérdéses honlapra rövid időn belül, célja egyértelműen az volt, hogy a felperest nehéz helyzetbe hozza. Mindezekre figyelemmel a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértésére tekintettel a sérelemdíj összegét 2.500.000 forintban, míg a képmás- és hangfelvételhez fűződő jogok megsértése miatt 1.250.000 forintban állapította meg.

[23] Az alperes bizonyítási indítványai közül mellőzte a név2 tanúkenti meghallgatására vonatkozó indítványt, mivel nevezett személy vallomása a büntetőiratok között megtalálható. Ugyancsak mellőzte a városi Önkormányzat megkeresését arról, hogy a videón szereplő együttlét vonatkozásában készült masszázs-számlát a felperes közpénzből fizette-e, mert ez nem képezte a per tárgyát.

[24] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta, és mellőzte annak megállapítását, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott videófelvétel feltöltésével is megsértette a felperes személyiségi jogait. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, és az alperest a fellebbezési illeték és a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére kötelezte.

[25] Ítéletének indokolásában szükségtelennek minősítette a tényállás módosítását vagy kiegészítését, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság is rögzítette, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül. A feltöltésre vonatkozó megállapítást az elsőfokú bíróság ítéletéből azért mellőzte, mert a büntetőeljárás során az alperes felelősségét a videófelvétel elérhetővé tételében állapították meg. Szüségtelennek minősítette a videófelvétel megtekintését, tekintettel arra, hogy a csatolt büntetőiratokban annak tartalmát részletesen rögzítették.

[26] A másodfokú bíróság kiemelte, hogy a Pp. 264. § (1) bekezdése alapján a jelen eljárás keretei között a bñncselekmény elkövetése már nem vitatható. Az alperes maga mondott le a büntetőeljárásban a tárgyalásról, illetve a bírósági eljárás keretei közötti bizonyítási eljárásról. Kiemelte: a megállapított bñncselekmény tényállási eleme a haszonszerzési célzat, vagy jelentős érdeksérelem okozása, egyértelműen megállapítható volt a büntetőeljárásra is figyelemmel, hogy a felperes jogosulatlanul kezelt személyes adatot. A másodfokú bíróság egyértelműsítette, hogy nem a felvétel feltöltése, hanem az elérési út megjelölése, biztosítása minősül személyiségi jogsértésnek, függetlenül attól, hogy a felperes kivel folytatott szexuális aktust. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy megvalósult a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése is, ugyancsak az elérési út megjelölésével, mert ezáltal a felvétel mások számára hozzáférhetővé vált.

[27] A másodfokú bíróság sem találta alaposnak az alperes szabad véleménynyilvánítási jog gyakorlására vonatkozó álláspontját. Bár a felperes nem vitatottan közéleti szereplő, de az adott esetben a felvétel nem politikai tevékenységéhez kapcsolódott, nem közhatalom gyakorlása közben mutatták be a felperesről készült felvételt. A másodfokú bíróság szerint nem fejtette ki az alperes, hogy miért is lenne szüségesség az adott esetben a felperes személyes adatának, képmásának, hangfelvételének közzététele. Ehhez képest nem volt elvégezhető a szüségesség és arányosság tesztje, hiszen már maga a szüségesség sem nyert igazolást.

[28] A másodfokú bíróság nem találta alaposnak az alperes hivatkozását a választási eljárásról szóló törvényre, az annak kapcsán ismertetett jogorvoslati lehetőségre. Nem találta alaposnak azt a hivatkozást sem, hogy az elsőfokú bíróság anélkül foglalkozott az Mvtv. rendelkezéseivel, hogy arra a felperes hivatkozott volna. Ennek a másodfokú bíróság szerint azért nem volt jelentősége, mert a jogsértés megállapításához szükséges más jogszabályokat az elsőfokú bíróság kellően megjelölte.

[29] A sérelemdíj vonatkozásában megállapította, hogy arról az elsőfokú bíróság helyes mérlegelés alapján döntött. A felperes valóban köztudomású hátrányokat jelölt meg, erről szólt a felperes személyes előadása is. Valóban szükséges volt értékelni az elérhetőség ismertetésének ismétlődését, a jogsértés tárgyi súlyát. Nem volt figyelmen kívül hagyható, hogy az alperes bűncselekményt követett el, amelynek tényállási eleme a jelentős érdeksérelem okozása. A másodfokú bíróság szerint is felróható volt az alperes magatartása, és azt is értékelni volt szükséges, hogy szándékos magatartásról volt szó. Ehhez képest az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét indokolt mértékűnek találta, és a leszállítására indokot nem látott.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[30] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra, és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[31] Az alperes a peres eljárást a felperes bosszújának nevezte, illetve előadta, hogy a felperes „gátlástalanul” igényel sérelemdíjat, miközben az alperes csupán leleplezte a felperest, hogy miközben példás magánéletet hirdet, ezzel egyidejűleg prostituált szolgáltatásait veszi igénybe. Az alperes álláspontja szerint a bíróságnak meg kellett volna tekintenie magát a felvételt, nem győződött meg annak tényleges létezéséről, tartalmáról, és arról a körülményről sem, hogy valóban számlát kért-e a szolgáltatás kapcsán a felperes. Az alperes álláspontja szerint célja nem volt más, mint megmutatni a felperes „valódi énjét”, ehhez fontos közérdek fűződik. Súlyosan ítélte meg a jogerős ítélet „üzenetét” annyiban, hogy miközben ő erkölcstelenséget leplezett le, őt büntették meg. Az alperes a sérelemdíj megítélését ilyen körülmények között az igazságszolgáltatás szégyenének nevezte, figyelemmel arra is, hogy a videó valós tartalmú volt.

[32] Az alperes megsértett jogszabályként hivatkozott az Alaptörvény IX. cikkére, 28. cikkére, több alkotmánybírósági határozatra, valamint a Ptk. 1:5. § (1) bekezdésére (joggal való visszaélés), 2:42. § (1) bekezdésére, a 2:43. § e) és g) pontjaira, a 2:44. § (1)-(2) bekezdésére, a 2:48. § (1) bekezdésére és a 2:52. §-ára. Az alperes hivatkozott továbbá a választási eljárásról szóló törvény 208-209. §-ára és 229. §-ára, és a Kúria több precedens ítéletére. Előadta továbbá, hogy még a jogsértés megállapítása esetén sem automatikus a sérelemdíj megítélése. Mellőzhetetlennek tartotta az érdekmérlegelés lefolytatását abban a körben, hogy az adott esetben a személyes adatok nyilvánosságra hozatala miként viszonyul a szabad véleménynyilvánításhoz, illetve a közérdek képviseléséhez.

[33] Az alperes eljárásjogi szabálysértésként hivatkozott a Pp. 2. § (2) bekezdésére, 4. § (2) bekezdésére, 170. § (2) bekezdés b) pontjára, a Pp. 279. § (1) bekezdésére, valamint a 346. § (3) és (5) bekezdéseire. Utalt arra is, hogy az adott esetben jogsértő volt az Mvtv. alkalmazása, figyelemmel arra is, hogy a magánéletnek nem lehet része egy súlyosan erkölcstelen magatartás.

[34] Az anyagi jogszabálysértések körében előadta, hogy szükséges a tényállás módosítása és kiegészítése, illetve álláspontja szerint egy magatartással nem lehet egyidejűleg több személyiségi jogot megsérteni, mert ez sérti a kettős értékelés tilalmát. Változatlanul

fenntartotta azon álláspontját, hogy a felvétel megítéléséhez mellőzhetetlen annak megtekintése.

[35] A felülvizsgálati kérelem szerint elmaradt annak rögzítése a tényállás szintjén, hogy helyi közügyről van szó, illetve, hogy a választási kampány idején történt a közzététel, hogy a felperes városvezető és hangsúlyos elem az is, hogy a felperes egy prostituálttal létesített szexuális kapcsolatot. Mindezt a kiegészítést azért tartotta szükségesnek, mert ez egyértelművé teszi, hogy közéleti, politikai véleménynyilvánítás történt. Az alperes álláspontja szerint megalapozatlan annak megállapítása, hogy a felvétel illegálisan készült, a felperes tudta nélkül. A jelen esetben jelentősége van annak, hogy a felvételen nem egyszerűen „partnerével” látható a felperes, hanem egy prostituálttal. Az alperes kihangsúlyozta, hogy maga szórólap osztogatásban nem vett részt, nem töltötte fel magát a felvételt. Tévesnek minősítette azt a megállapítást, hogy a felvétel készítésének időpontja nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a felperes számlát kért, amely nyilvánvalóan dátummal rendelkezik.

[36] Az alperes a tényállás kiegészítésére és az indokolás módosítására nézve is konkrét szövegjavaslatokat terjesztett elő. Előadta azt is, hogy a felperes nem bizonyította, hogy a megjelölt elérési utak ténylegesen a kérdéses videóhoz vezettek.

[37] Az alperes hangsúlyozta azt is, hogy nem minősül a magánélet kibontakozásának az, hogy ha a felperes egy prostituált szolgáltatásait veszi igénybe.

[38] Összességében előadta, hogy a felvételek közzététele politikai vitához, választási kampányhoz kapcsolódott, és egyfajta értékítéletet fejezett ki a felperes magatartásáról. Hangsúlyozta: Valós tartalmú videó került közzétételre egy politikusról. Kifogásolta annak elmaradását, hogy tisztázzák végül is hányan tekintették meg a videót. Álláspontja szerint az elérési út biztosítása önmagában nem jogsértő, hiszen ehhez képest a felvétel megnyitása csupán esetleges. A kérelem többszörösen hangsúlyozta, hogy egy politikai közszereplőről készült felvételtől van szó, a szabad véleménynyilvánításhoz való jog védelme közéleti viták esetében fokozott.

[39] Az alperes hangsúlyozta, hogy a felvételt nem ő készítette, ő maga nem helyezte fel az internetre, és nem járult hozzá a személyes adatok nyilvánosságra jutásához.

[40] Az alperes álláspontja szerint a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő jog megsértésének megállapítása érdemben külön fel sem merülhet, tekintettel arra, hogy ez csak legfeljebb „eszközcsalekménye” lehet a személyes adattal való visszaélésnek. Összefoglalóan megállapította, hogy közszereplő politikusról valós tartalmú közlemény közzététele nem minősülhet jogsértőnek.

[41] Álláspontja szerint az eljáró bíróságok megszegették az értelmezési kötelezettségüket. Előadta: „az eljáró bíróságok ítéletéből a közjónak megfelelő döntés, amely erkölcsös célt is szolgál, nem olvasható ki. Annak ellenkezője viszont igen”.

[42] Az alperes ismételten hivatkozott arra, hogy a felperes nem merítette ki a választási eljárási törvényben rögzített jogorvoslati lehetőségeket, amelyet egyébként bírósági szakban a közigazgatási eljárás szabályai szerint kell elbírálni.

[43] Az alperes külön sérelmezte a sérelemdíj megítélését. Ezt az igényt, és annak bíróság általi elfogadását erkölcstelennek minősítette. Ezúttal is hangsúlyozta, hogy a prostituált szolgáltatásainak igénybevétele nem lehet intim viszonynak nevezni. Súlyosan jogsértő, ha az igazság feltárásában résztvevő személyt ezúton is üldözik, szankcionálják. Álláspontja szerint a felperes „saját hibája”, ha prostituálttal folytat viszonyt, számolnia kell azzal is, hogy az kiderülhet. Ebben a körben is hangsúlyozta, hogy az adott felvétel kapcsán szükségtelen a felperes hozzájárulásának bevétele, hiszen közszereplésével összefüggő magatartásáról van szó, közügyről, amely esetében a „leleplezés” nem volt szükségtelen.

[44] A felülvizsgálati kérelmében az alperes külön utalt arra, hogy a másodfokú bíróság nem merítette ki a fellebbezést, helytelen mérlegelést folytatott, nem tett eleget a tényállás módosítása, kiegészítése iránti kötelezettségének, megsértette indokolási kötelezettségét, és nem reagált minden fellebbezési érvelésre. Összefoglalóan előadta, hogy a keresetnek teljességgel hiányzik a jogalapja, az elérési út biztosítása nem minősül jogsértésnek, és a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlása történt, mert „le kell rántani a leplet a felperes közszereplő erkölcstelen életmódjáról”. Az alperes hangsúlyozta azt is, hogy az ítélet társadalmi normákba ütközik. A bíróságok elmulasztották a világi és keresztény erkölcsi normák szerinti értékelését a feltételeknek. A bíróságok „nem voltak erkölcsösek”. Összegzésként előadta: „A házasságon kívül folytatott szexuális kapcsolat függetlenül attól, hogy kivel jött létre, nem helyes, ezért sem erkölcsi elégtétel, sem anyagi elégtétel nem jár”.

[45] A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokai alapján. Hivatkozott arra is, hogy szükség lett volna az adott esetben a felülvizsgálat engedélyezésére, tekintettel arra, hogy vagyoni jogi perben az első- és másodfokú ítélet ugyanazon jogi indokolással került meghozatalra, az alperes ugyanakkor a felülvizsgálat engedélyezése iránt kérelmet nem terjesztett elő (Pp. 408. §, 415. § (1) bekezdés e) pont). A felperes az alperes felülvizsgálati kérelmét zavarosnak, csapongónak minősítette, amely számos önismétlést tartalmaz. Szükségtelennek minősítette a felvétel megtekintését, a tényállás módosítását, figyelemmel a jogerős büntető bírósági ítéletre. Kihangsúlyozta: A felperes magán- és családi élete nem minősül közügynek, nem lehet szabad véleménynyilvánításról beszélni, hanem súlyos személyiségi jogsértés történt. A jelen esetben nincs helye alapjogi szintű érdek összemérésének, mivel ennek szükségessége fel sem merült.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[46] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint nem alapos.

[47] A felülvizsgálat a megelőző eljáráshoz kapcsolódó rendkívüli, korlátozottan igénybe vehető fellebbviteli perorvoslat, melynek kizárólag jogszabálysértésre hivatkozásra alapítottan van helye. Rendkívüli jogorvoslati jellegéből következően funkciója a kérelmet előterjesztett fél által állított jogsérelem elbírálása és megalapozottsága esetén annak orvoslása.

[48] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett, és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[49] Mindebből következően a felülvizsgálati eljárás nem az adott peres eljárás folytatása. Az alperes álláspontjával ellentétesen ezért nincs lehetőség arra, hogy a felülvizsgálati eljárás keretében a Kúria a korábbiaktól eltérő tényállást állapítson meg, az alperes utólagos „szövegjavaslatai” alapján átírja, vagy újraírja a másodfokú bíróság által elfogadott tényállás egyes elemeit, azt kell elbírálnia, hogy a másodfokú bíróság ítélete a felülvizsgálati kérelemben meghatározott jogi okokból, illetve a Kúria ítélezési gyakorlatára figyelemmel megsérti-e az alperes által a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.

[50] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A (3) bekezdés szerint mindenkinek joga van a személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[51] A Ptk. az Alaptörvénnyel összhangban a 2:42. § (1) bekezdésében deklarálja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény és mások jogainak korlátai között személyiségét, így különösen a magán- és családi élet, az otthon, a másokkal való – bármilyen módon, illetve eszközzel történő – kapcsolattartás és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jogát szabadon érvényesíthesse, és hogy abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés értelmében az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok e törvény védelme alatt állnak. A (3) bekezdés szerint nem sért személyiségi jogot az a magatartás, amelyhez az érintett hozzájárult. A 2:43. § b) pontja szerint a személyiségi jogok sérelmét jelenti különösen a személyes szabadság, a magánélet, a magánlakás megsértése. Ugyanezen jogszabályhely d) pontja szerint ugyancsak nevesített személyiségi jognak minősül a becsület és a jóhírnév megsértése, valamint a magántitokhoz és a személyes adatok védelméhez való jog megsértése (e) pont).

[52] A jelen esetben a jóhírnév védelméhez fűződő jog megállapítása iránti kereset jogerősen elutasításra került, ez a döntés nem képezte a felülvizsgálati eljárás részét.

[53] A Ptk. 2:48. § (1) bekezdése szerint képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges. A (2) bekezdés szerint nincs szükség az érintett hozzájárulására a felvétel elkészítéséhez és az elkészített felvétel felhasználásához tömegfelvétel és nyilvános közéleti szereplésről készült felvétel esetén.

[54] A Kúria szerint nem alapos az alperes azon általános hivatkozása, hogy egy magatartás egyidejűleg nem valósíthatja meg több nevesített személyiségi jog megsértését, mert ez a kettős elbírálás tilalmába ütközne. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint az előfeltételek teljesülése esetén nem kizárt az, hogy egyetlen magatartással több személyiségi jog sérelme bekövetkezzon, így nem kizárt az sem, hogy egyetlen magatartás kapcsán például a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő jog, a magántitok védelméhez fűződő jog, vagy akár az emberi méltóság védelméhez fűződő jog megsértése egyidejűleg megállapításra kerüljön. Erre vonatkozóan a személyhez fűződő jogok általános védelmére vonatkozó rendelkezésből következően tiltó rendelkezés nem létezik.

[55] A Kúria nem találta alaposnak az alperes általános hivatkozását a Pp. 2. § (2) bekezdésének megsértésére vonatkozóan. A felhívott jogszabály azt tartalmazza, hogy a bíróság – a törvény eltérő rendelkezése hiányában – a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Kúria szerint a másodfokú bíróság ítélete ezen alapelvet nem sértette meg, amikor a másodfokú bíróság a perben rendelkezésre álló adatoknak megfelelően megállapította, hogy a felperes határozott kereseti kérelmeket terjesztett elő, amelyek érdemben elbírálhatóak voltak. Az alperes ugyancsak megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a felperes keresete általánosságban is joggal való visszaélésnek minősül, amelyet a Ptk. 1:5. § (1) bekezdése tilalmaz. Az a magatartás ugyanis, hogy valaki személyiségi jogai védelmében bírósághoz fordul, hogy az az alkotmányos jogszabályokat alkalmazza, az álláspontja szerint a jogot sértő személlyel szemben, semmiképpen sem tekinthető visszaélésnek. Önmagában az, hogy az alperes álláspontja az, hogy a perbeli felvételen

látható magatartás miatt a felperes mintegy „méltatlan” lenne keresetindításra, jogilag érdemben nem értékelhető előadás, nem tehető olyan megállapítás, hogy a felperesnek bármilyen okból „nem jár” a bírósághoz fordulás lehetősége.

[56] Miután a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes a másodlagos felülvizsgálati kérelem (a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása) olyan abszolút hatályon kívül helyezési okot nem jelölt meg, amelyet érdemi vizsgálat nélkül alkalmazni szükséges, a Kúria a megjelölt jogszabályok alapján tételesen vizsgálta az alperes által megjelölt jogsértéseket.

[57] Mindkét megállapított jogsértés vonatkozásában az alperes súlyos bizonyítási hiányossággal hozta fel azt felülvizsgálati kérelmében, hogy a bíróság a kérdéses felvételt nem tekintette meg, közvetlenül nem tette az eljárás anyagává. Ehhez képest az összefüggések nem értékelhetők.

[58] A Kúria ezt a kifogást nem találta alaposnak. A felülvizsgálati kérelmében az alperes azt is előadta, hogy megtekintés nélkül akár a felvétel léte is kétségbe vonható. A Kúria szerint az alperes ezen előadása a jóhiszemű pervitel határait feszegeti, hiszen az alperest éppen ezen felvétel kapcsán ítélte el jogerősen a büntető bíróság. A kérdéses felvétel tartalmát teljes részletességgel leírta a beszerzett büntető iratok között szereplő rendőri jelentés. Ehhez képest kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a kérdéses felvétel ténylegesen létezett, és annak mi volt a tartalma. Korábban érdemben a felvétel tartalma nem is volt vitatott, azon a felperes is egyedileg felismerhetően látható a leírás szerint, amin szexuális jellegű szolgáltatást vesz igénybe, és amely szolgáltatásért anyagi ellenszolgáltatást teljesít (fizet). Az sem volt vitatott korábban, hogy a felvétel a felperes házasságon kívüli kapcsolatát tartalmazza. Ellentmondásosnak ítéli meg a Kúria az alperes álláspontját abban a vonatkozásban, hogy amennyiben a felvétel nem létezne, akkor nyilvánosságáért az alperes miért folytatott „harcot”? A büntető eljárás során a jogerős határozatot tartalmazó végzés tényként állapította meg, hogy az alperes elkövette a személyes adattal való visszaélés vétségét éppen a felvétel, a létező felvétel kapcsán. Helytállóan hivatkoztak az eljáró bíróságok a Pp. 264. § (1) bekezdésére, amely azt tartalmazza, hogy ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni jogi következményeiről polgári perben kell határozni, a bíróság a határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt. A Pp. 263. § (2) bekezdése szerint a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése, vagy a fegyelmi határozat, illetve az azokban megállapított tényállás – a 264. §-ban foglaltak kivételével – nem köti. A bíróságok tehát nem állapíthatják meg azt, hogy az alperes nem követte el a személyes adattal való visszaélés vétségét, amelynek tényállási eleme a jelentős érdeksérelem okozása is. A felvétel léte és annak tartalma helyesen került megállapításra az eljáró bíróságok részéről. Ehhez nem volt szükség a felvétel tényleges megtekintésére.

[59] Az alperes mindkét megállapított jogsértés tekintetében gyakorlatilag arra hivatkozott, hogy a felperes „érdemtelen” a személyiségi jogai védelmére a felvétel kapcsán, mert a felvétel a társadalmi közfelfogás szerint olyan magatartást ábrázol, amely esetében a felperes nem méltó a védelemre, mert családos emberként az általa végzett testi jellegű egyéb humán szolgáltatásért pénzt elfogadó hölgygel (prostituálttal) létesített házasságon kívüli szexuális kapcsolatot.

[60] A Kúria szerint ez az alperesi álláspont burkoltan azt a nézetet képviseli, hogy a személyhez fűződő jogok védelmére erkölcsi alapon „érdemesnek” kell lenni. A Kúria álláspontja szerint azonban a személyhez fűződő jogok kiemelt fontosságú alkotmányos alapjognak minősülnek, amelyek válogatás nélkül mindenkit megilletnek. Nem fogadható el olyan álláspont, hogy a személyiségi jogot sértő személy szubjektív megítélésétől legyen

függővé tehető az, hogy ki részesülhet a személyiségi jogok védelmében. A jelen esetben egyértelmű, hogy a személyhez fűződő jogai védelméről a felperes nem mondott le.

[61] A személyes adatok védelméhez való jog megsértése kapcsán előterjesztett kereseti kérelem tekintetében a Kúria rögzíti, hogy az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 3. § 2. pontja rögzíti, hogy személyes adat az érintettre vonatkozó bármely információ. A 3. § 3. pontja szerint különleges adat a személyes adatok különleges kategóriáiba tartozó minden adat, azaz a faji, vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási, vagy világnézeti meggyőződésre, vagy szakszervezeti tagságra utaló személyes adatok, valamint a genetikai adatok, a természetes személyek egyedi azonosítását célzó biometrikus adatok, az egészségügyi adatok, és a természetes személyek szexuális életére, vagy szexuális irányultságára vonatkozó személyes adatok. Ehhez képest a jelen esetben egyértelműen megállapítható, hogy a felvétel a felperes szexuális életére vonatkozóan különleges személyes adatot tartalmaz. Annak bizonyítása, hogy a felperes ennek nyilvánosságra hozatalához hozzájárult, az alperes kötelezettsége lett volna a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján. A jelen esetben az alperes nem bizonyította, hogy a felvétel elkészítéséhez, illetve nyilvánosságra hozatalához (felhasználásához) a felperes hozzájárult volna. A hozzájárulás hiányát nem a felperes tartozik bizonyítani, nemleges tény igazolására nem kötelezhető.

[62] Az alperes azzal is érvelt, hogy közügyről van szó az adott felvétel kapcsán, mert a felperes választott tisztségviselő, közéleti szereplő, és a felvételek megtekintéséhez az elérési út megadása egyfajta véleménynyilvánítás volt a felperes tevékenységével kapcsolatban arról, hogy miközben a választók előtt példás családapaként tűnteti fel magát, a magánéletében örömlány szolgáltatását veszi igénybe.

[63] A Kúria szerint teljességgel egyértelmű, hogy a felperes közéleti szereplőnek minősül város polgármestereként. A Ptk. 2:44. § (1) bekezdése szerint a közügyek szabad vitatását biztosító alapjogok gyakorlása a közéleti szereplő személyiségi jogainak védelmét szükséges és arányos mértékben, az emberi méltóság sérelme nélkül korlátozhatja; azonban ez nem járhat magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A (2) bekezdés szerint a közéleti szereplőt a közügyek szabad vitatásának körén kívül eső közléssel, vagy magatartással szemben a nem közéleti szereplővel azonos védelem illeti meg. A (3) bekezdés szerint nem minősül közügynek a közéleti szereplő magán- vagy családi életével kapcsolatos tevékenység, illetve adat.

[64] A jelen esetben a Kúria szerint helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felvételen látható események nem a felperes közéleti szereplésének részét képezik. A szexuális élet a magánélet, a privát szféra részét képezi.

[65] A jelen esetben a Kúria szerint nem lehet olyan kivételes esetről beszélni, amikor a felvételen látható cselekmények a felperes közéleti szerepléséhez lennének bármilyen módon köthetőek. Nem merül fel arra nézve semmilyen adat, tény, körülmény – ilyenre maga az alperes sem hivatkozott – hogy a felperes nyilvános megnyilatkozásai során a prostitúció nyilvános elítélését a házasságon kívüli kapcsolatok nyilvános kritikáját gyakorolta. A Kúria szerint csak ilyen összefüggésben merülhetne fel az, hogy a felperes nyilvánosan közvetített nézetei, és a felvételen látható magatartás között olyan ellentmondás feszülne, amely múlhatatlanul szükségessé tenné a felvétel közzétételét, illetve elérhetőségi útjának megadását. Az elérhetőségi út megadása önállóan is személyiségi jogot sértő magatartásnak minősül, mert hozzájárul ahhoz, hogy a felvétel szélesebb nyilvánosság előtt megismerhető legyen.

[66] A Kúria szerint a felperes magatartásáról a felvétel hozzáférhetővé tétele nélkül is kifejezhető akár politikai tartalmú vélemény. Erre utal az is, hogy a felülvizsgálati kérelemmel nem érintett részében a jogerős ítélet a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogának

megsértése megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasította. A felperes magatartásával kapcsolatos ezen vélemény kifejtéséhez a Kúria álláspontja szerint nem volt szükségszerű a felvétel hozzáférhetővé tétele, illetve annak előmozdítása. A Magyar Királyi Kúria már évtizedekkel korábban rögzítette azt az alapelvet, hogy a „pletykaéhes kíváncsiság kielégítése nem minősül közérdeknek”. A felvétel számára a nyilvánosság biztosítása még a választási kampány felfokozott körülményeivel sem indokolható. Az sem teszi indokoltá az alperes magatartását, hogy a 2019-es önkormányzati választási kampányban köztudomásúan nagy nyilvánosságot kapott egy másik polgármester adriai utazása.

[67] A Kúria szerint önmagában a felperes szexuális élete még választási kampány idején sem tekinthető közvetlenül közügynek, de még a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabb körű értelmezése esetére is kifejtette az Alkotmánybíróság, hogy az nem járhat az érintettek emberi méltósága, magánélete és jóhírneve védelmének kiüresedésével. A közhatalmat gyakorló személyeket, és a közszereplő politikusokat is megilleti a személyiségvédelem, az értékítélet a személyüket nem a közügyek vitatása körében, nem közéleti tevékenységekkel, hanem magán-, vagy családi életükkel kapcsolatban érinti. Azt is rögzítette az Alkotmánybíróság, hogy a közügyek vitatását szolgáló véleménynyilvánításnak az emberi méltóság védelmére tekintettel megállapítandó határait, ezeken túl a joggyakorlatnak kell kialakítania {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [62-63]}. Miután a jelen esetben nem volt kimutatható éles ellentét a felperes nyilvánosan hangoztatott nézetei, és a felvételen látható magatartása között, a Kúria szerint a jelen esetben a szabad véleménynyilvánításhoz való jog tágabb értelmezése sem jogosította fel az alperest a jogsértő magatartásra (a felvétel elérhetőségi útjának közzétételére).

[68] A Kúria szerint gyakorlatilag ugyanezen okokból nem történt jogsértés akkor sem, amikor a másodfokú bíróság a képmás- és hangfelvételhez fűződő jog megsértését megállapította. A felvétel létezését, és annak tartalmát illetően a korábbiakban már rögzítette az álláspontját a Kúria. Azt ezen jogalap tekintetében is fenntartja. Helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felvétel titokban a felperes hozzájárulása nélkül történt. A Kúria precedens értékű határozata is megállapította, hogy a képmáshoz és hangfelvételhez való jog érvényesítése során az alperes tartozik bizonyítani azt, hogy a képmásának közzétételéhez az érintett személy a hozzájárulását megadta, illetve, hogy a hozzájárulás megadásának szükségességét kizáró körülmény állna fenn (Kúria Pfv. IV. 20.106/2024/4). A korábbiak szerint az esetleges hozzájárulás tényét tehát (akár csak ráutaló magatartással) az alperes tartozott volna bizonyítani, erre azonban nem került sor. A hozzájárulás szükségessége alól a jogszabály csupán két kivételt ismer (Ptk. 2:48. § (2) bekezdés). A jelen esetben teljességgel nyilvánvaló, hogy a felvétel nem minősül tömegfelvételnek, és nem tekinthető nyilvános közéleti szereplésnek sem. Az eljárás során nem született olyan megállapítás, hogy az alperesnek bármilyen köze lehetett a felvétel elkészítéséhez, de az elérési út megadása és ezáltal nagyobb nyilvánosság biztosítása, mint jogsértő felhasználó magatartás egyértelműen megállapítható volt. A Kúria szerint ebben a körben is alkalmazandóak a szabad véleménynyilvánításhoz való jog korlátaira vonatkozó rendelkezések. A jogellenességet kizáró hozzájárulás hiányának bizonyítása nem volt a felperesre róható. A felvétel jellegéből következően okszerű következtetés az, hogy annak nyilvánosságra hozatalához a felperes nem kívánt hozzájárulni. A felvétel tartalmáról készített rendőri jelentés tanúsága szerint a felperes és a szolgáltatást végző hölgy között nem került szóba sem a felvétel elkészítésének ténye, sem pedig az, hogy ahhoz bárki a felperestől engedélyt kért, vagy kapott volna az alperes.

[69] Még a választási kampányok felfokozott légköre, a szabad véleménynyilvánítás lehetőségeinek ebben a szakaszban való kibővülése sem jogosítja a fel az alperest, vagy a sajtó képviselőit bármilyen eszköz igénybe vételére, ha nincs kapcsolat az ábrázolt (bemutatott) esemény és a közéleti szereplő érdemi tevékenysége között. A Kúria Pfv. IV.

20.138/2024/4 számú ítéletében elvi élel megállapította, hogy a magánélethez fűződő személyiségi jog – ezen belül a képmáshoz való jog – más alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható

[70] A Kúria mindezekre figyelemmel megállapította, hogy mindkét megállapított jogsértés tekintetében a másodfokú bíróság a jogszabályoknak megfelelően állapította meg a jogsértések bekövetkezését.

[71] A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel a Kúria kiemeli azt, amennyiben az alperes a sajtótevékenységhez hasonló magatartást végez, akár internetes blogfelület felhasználásával is, akkor elvárható tőle, hogy az ilyen jellegű tevékenységre vonatkozó jogszabályokat ismerje, és azokra figyelemmel végezze tevékenységét. Ebbe a körbe tartozik a személyhez fűződő jogok tiszteletben tartása, a szabad véleménynyilvánításhoz való jog, és a személyhez fűződő jogok védelme egyensúlyának kötelezettsége.

[72] A Kúria szerint a jelen esetben a másodfokú bíróság a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezményét (elégtétel adása) mindenben a kialakult ítélkezési gyakorlatnak, és a jogszabályoknak megfelelően alkalmazta, amikor arra kötelezte az alperest, hogy a megállapított jogsértésért a felperes részére az alperes magánlevélben fejezze ki sajnálkozását, és feljogosította a felperest a levél nyilvánosságra hozatalára [Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pont].

[73] Az alperes külön is támadta a sérelemdíj fizetésére kötelező rendelkezéseket. A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése szerint akit személyiségi jogában megsértenek, sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (2) bekezdés szerint a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire – különösen a sérelemdíjra köteles személy meghatározására és a kimentés módjára – a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni, azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egyösszegben határozza meg.

[74] Arra helytállóan utalt az alperes, hogy a kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapítása önmagában még nem alapozza meg feltétlenül a sérelemdíj megfizetésére kötelezést. Ahhoz szükséges olyan nem vagyoni hátrány valószínűsítése, amely okozati összefüggésbe hozható a kifogásolt magatartásokkal. Az alperes álláspontja szerint a felperes semmilyen nem vagyoni jellegű hátrányt érdemben nem igazolt. A 2019-es önkormányzati választást polgármesterként igen jelentős fölényrel, a szavazatok 71,65 %-ával megnyerte. Ha pedig családi életében a felvétel bármilyen hátrányt okozott, akkor az a felperes önhibájára vezethető vissza.

[75] A sérelemdíjra vonatkozó rendelkezést az eljáró bíróságok mérlegeléssel hozták meg. A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és a perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

[76] A felülvizsgálati eljárásban általánosan érvényesül a felülmérlegelés tilalma. Ez alól csak az jelent kivételt, ha a korábbi mérlegelés kirívóan okszerűtlen, nyilvánvalóan irratellenes, vagy ellentétes a logika alapvető szabályaival (BH.1999.44-es jogeset, BH.2013.119-es jogeset).

[77] Az alperes álláspontja szerint az eljáró bíróságok mérlegelése ebben a körben kirívóan okszerűtlen volt, mert mellőzték annak figyelembe vételét, hogy a felvétel olyan

helyzetet, olyan cselekvéseket ábrázol, amely a társadalmi közfelfogás szerint súlyosan elítélendő, negatív megítélés alá eső tevékenység, és a felperes saját ilyen módon saját felróható magatartására nem hivatkozhat előnyök szerzése érdekében. Az alperes nyomatékosan sérelmezte azt, hogy az igazság felderítése és a nyilvánossághoz való közvetítése érdekében végzett tevékenysége során az eljáró bíróságok helyt adnak a felperes vele szemben gyakorolt „bosszújának”.

[78] A Kúria a sérelemdíj mértékének megállapítása körében különleges, felülmérlegelésre okot adó körülményt nem észlelt. A már idézett Ptk-szabály lényege az, hogy alapvetően a jogsértés tényén kívül további bizonyításra nincs szükség. A jelen esetben a Kúria szerint jogszerűen állapították meg az eljáró bíróságok a felperes személyiségi jogának megsértését, mind a személyes adatok védelméhez fűződő jog, mind pedig a képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő jog megsértése kapcsán.

[79] Az egyes jogsértésekhez kapcsolódóan a sérelemdíj összege külön-külön került meghatározásra. A személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése kapcsán 2.500.000 forintban, a képmás- és hangfelvételhez való jog megsértése kapcsán pedig 1.250.000 forintban megállapított sérelemdíj összege nem minősül nyilvánvalóan eltúlzottnak. Helyesen értékelték az eljáró bíróságok azt a korábbiak szerint, hogy külön-külön is megállapítható jogsértésekről van szó. A képmás- és hangfelvétel védelméhez fűződő jog megsértése nem egyszerű „eszközcselkménye” volt a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértésének.

[80] Kellően értékelték azt a körülményt, hogy az alperes összesen három esetben gyakorolta a jogsértő tevékenységét, figyelmen kívül hagyta a felperes tiltakozását. Nem tévedett a másodfokú bíróság akkor, amikor az alperes magatartását súlyosan felróhatónak tekintette, amikor az alperes a felperes intim szférájába avatkozott be, szexuális életével foglalkozott. A korábbiak szerint az alperes álláspontjával szemben a felvétel hozzáférhetővé tételének terjesztéséhez nem fűződött közérdek, nem volt szükséges és arányos a felvétel megismerhetőségének kiterjesztése. Az alperesnek kellő gondosság mellett történő eljárása esetén tisztában kellett lennie azzal, hogy a személyéhez fűződő jogokat súlyosan sértő magatartást gyakorol, a felelősségét nem csökkenti az, hogy a jogsértések a választási kampány idején következtek be. Az alperesnek azzal is pontosan tisztában kellett lennie, hogy amennyiben tevékenységéhez egy blogfelületet választ, amely mögött nem áll kiadó szervezet, vagy külön szerkesztőség, akkor az esetleges jogsértésekért való felelősség kizárólag saját személyében őt terhelheti. A blogfelület kapcsán ugyanis sajtó-helyreigazítási eljárásra nincs lehetőség, a tartalomért a közlő fél (személy) tartozik felelősséggel. Ha az alperes a lehetséges jogkövetkezményekkel nem volt tisztában, azt csak a saját terhére lehet értékelni. A Kúria szerint az is növeli az alperes magatartásának felróhatóságát, hogy olyan felvétel minél szélesebb körű megismeréséhez járult hozzá figyelemfelhívó közléseivel, amely a szexuális tartalomtól kívül érintette a felperes egészségi állapotát, betegségeit (cukorbetegség), és az alkalmazott diétát is, miközben ezeknek a körülményeknek sincs semmilyen köze a felperes közéleti tevékenységéhez. Mindezekre figyelemmel helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy az alperes jogsértő magatartása súlyosan felróható volt, ráadásul a jogsértő magatartásokat ismétlődően követte el.

[81] Nem követett el jogsértést a másodfokú bíróság akkor sem, amikor a felperes személyes előadásában szereplő hátrányokat köztudomású tényként értékelte, például azt, hogy egyik gyermekével a felperes személyes viszonya évekre kiterjedően súlyosan megromlott. Ugyancsak nem követte el jogsértést az eljáró bíróságok akkor, amikor nem fogadták el az alperes azon előadását, hogy a keletkezett esetleges hátrányok a felperes saját felróható magatartására vezethetők vissza, hiszen a felperes volt az, aki családján kívül

bizonyos szexuális igényeinek kielégítésére prostituáltat vett igénye. Az alperes álláspontja szerint a felperes ezzel mintegy „megérdemelte” a mutatkozó esetleges hátrányokat.

[82] Ezzel szemben a Kúria szerint a másodfokú bíróság helytállóan ítélte meg azt, hogy a többszörösen jogsértő, és az alperesnek felróható magatartás miatt a felperes nem vagyoni jellegű hátrányokat szenvedett el, ezért részére sérelemdíj jár, a jogsértések tárgyi súlya, ismétlődése és a felróhatóság magas foka indokolta a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértése esetében a 2.500.000 forintos, a képmás- és hangfelvételhez fűződő jog megsértése esetén pedig az 1.250.000 forintos sérelemdíj megítélését.

[83] Miután a felperes a keresetét nem vitatotta az elévülési időn belül terjesztette elő, a Kúria szerint nem volt jelentősége annak a körülménynek, hogy a jogsértés 2019-ben történt bekövetkezése után csak további 3 évvel érvényesítette az igényét a felperes, hiszen az igényérvényesítés az általános 5 éves elévülési határidőn belül történt. A sérelemdíj tőkeösszege után a késedelmi kamat megítélése is megfelel a jogszabályoknak, az alappal nem kifogásolható.

[84] Összességében a sérelemdíj megítélése körében a Kúria nem észlelt olyan tény, adatot, körülményt, amely a korábbi mérlegelés kivételes felülmérlegelésére alapot szolgáltatott volna, így a sérelemdíj mellőzésére és mértékének esetleges leszállítására nem volt lehetőség.

[85] Nem találta alaposnak a Kúria az alperes hivatkozását arra, hogy a magánélet védelméről szóló 2018. évi LIII. törvény jogszabálysértően alkalmazásra került volna azért, mert a felperes ezen jogszabályra érdemben nem hivatkozott. Ezen jogszabályt ugyanis a másodfokú bíróság már nem tekintette ítélkezése alapjának, így azzal érdemben a felülvizsgálat keretei között sem kellett foglalkozni.

[86] A Kúria szerint az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően értékelték, további bizonyítás lefolytatására nem volt szükség, így nem sérült a Pp. 4. § (2) bekezdése, miszerint a perben jelentős tények állítása, és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – a törvény eltérő rendelkezése hiányában – a feleket terheli. Nem sérült továbbá a Pp. 170. § (2) bekezdés *b)* pontja sem, mert a felperes megjelölte az általa érvényesíteni kívánt jogot, a jogalap megjelölése útján. Ezt nem befolyásolja az a körülmény, hogy az alperes a felperes igényével már a jogalap tekintetében sem értett egyet.

[87] Az alperes hivatkozott arra is, hogy az eljáró bíróságok nem tettek eleget indokolási kötelezettségüknek, és ezzel megsértették a Pp. 346. § (3)-(5) bekezdéseit. A (3) bekezdés sérelme nem következhetett be, hiszen az ítélet rendelkező része tartalmazta a bíróság döntése szerinti rendelkezést. Rendelkezett perorvoslati tájékoztatással, és tájékoztatott a fellebbezési tárgyalás tartására irányuló kérelem szabályairól. A másodfokú bíróság ítélete nem volt ellentétes a Pp. 346. § (4) bekezdésével, hiszen tartalmazta a bíróság által megállapított tényeket, a felek kérelmeit, illetve nyilatkozatait, és tartalmazott jogi indokolást is. A Pp. 346. § (5) bekezdése szerint a jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat, és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat, azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte. A Kúria szerint a másodfokú bíróság ítélete és annak indokolása ezen követelményeknek megfelelt. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint nem jelenti az indokolási kötelezettség megszegését az, ha a kifejtett indokokkal valamely peres fél egyébként nem ért egyet. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozók szubjektív

elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása {3343/2024. (IX. 23.) AB határozat; 3107/2016. (V. 24.) AB határozat, Indokolás [38]}. A Kúria szerint ebbe a körbe tartozik az is, hogy a korábbiaknak megfelelően a Kúria a felülvizsgálati eljárás során mintegy újra írja a jogerős ítélet tényállását, azt kiegészítse az alperes szubjektív kívánalmai szerint. Szükségtelen volt például annak vizsgálata, hogy a felvétel egészen pontosan milyen időpontban történt, a „szolgáltatásról” készült számla mikor kelt, hiszen ezek a körülmények a felvétel lényegét semmilyen módon nem érintik.

[88] Az alperes hivatkozott továbbá az Alaptörvény 28. cikkére, amely szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával, és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulát, illetve a jogszabály módosítására, vagy megalkotására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Az alperes szerint az „eljárt bíróságok ítéletéből a közjónak megfelelő döntés, amely erkölcsös célt is szolgál, nem olvasható ki, annak ellenkezője viszont igen”. Ez az érvelés a bíróságok sértegetésén kívül érdemi okfejtést nem tartalmaz. A személyhez fűződő jogokat oltalmazó jogszabályok teljes mértékben összhangban állnak az Alaptörvény rendelkezéseivel, a jogerős ítélet nem sérti az Alaptörvény alapvető rendelkezéseit sem. Ahogyan azt a korábbiakban már kifejtette jelen ítéletében a Kúria, nem az alperes feladata annak meghatározása, hogy ki tekinthető „méltónak” a személyiségi jogi védelemre.

[89] A felperesnek a közügyek vitelére való személyes alkalmasságáról alapvetően a választópolgárok jogosultak dönten, akik 2019-ben igen nagy többséggel a felperest alkalmasnak látták feladata ellátására.

[90] A Kúria álláspontja szerint nem jelent jogilag megalapozott hivatkozást az (az alperes konkrét jogszabályhelyet meg sem jelölt), hogy a másodfokú bíróság úgy mond „nem elemezte” a világi és a keresztény erkölcs normáit. Nem tekinthető jogi érvelésnek az alperes azon megnyilatkozása, mely szerint a házasságon kívül folytatott szexuális kapcsolat, függetlenül attól, hogy kivel jött létre, nem helyes, ezért sem erkölcsi elégtétel, sem anyagi elégtétel nem jár. A jogi érvelés hiánya mellett ezen álláspont jogilag azért sem fogadható el, hiszen köztudomásúnak tekinthető, hogy a lakosság jelentős része folytathat házasságon kívül szexuális kapcsolatokat (sokan nem is élnek házasságban), és a szexuális életre vonatkozó adatok az Infotv. idézett rendelkezése szerint különlegesen védett személyes adatoknak minősülnek, függetlenül az alperes erre vonatkozó személyes véleményétől.

[91] A Kúria nem találta alaposnak az alperesnek a választási eljárásról szóló törvény megszegésére vonatkozó érvelését, hiszen a jelen perben nem a Ve. 208-209. §-a szerinti választási eljárási kifogás elbírálásáról van szó, így az arra vonatkozó jogszabály a jelen eljárás keretei között nem alkalmazható. Ez akkor is megállapítható, ha időbelileg a jogsértésre az önkormányzati választási kampány időszakában került sor. A felperes eleve nem a választási szervekhez, hanem az általános hatáskörű bírósághoz nyújtotta be keresetét, amely azt befogadta.

[92] Arra figyelemmel, hogy a felperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltak szerint az alperes felülvizsgálati kérelmének visszautasítása lett volna a helyes, a Kúria megjegyzi, hogy annak a Pp. 408. §-ában rögzített feltételei nem álltak fenn, már csak azért sem, mert az első- és másodfokú bíróság ítélete nem volt teljességgel azonos.

[93] Az alperes által megjelölt kúriai ítéletek (Pfv.IV.20.651/2022/5; Pfv.IV.20.531/2020/5; Pfv.IV.21.084/2020/4) eltérő tényállás mellett születtek, az alperes és jogi álláspontját alátámasztó, elvi jelentőségű megállapítást nem tartalmaztak. A Kúria elvi állásfoglalását tartalmazza a Pfv.20.069/2021/3 számú ítélet, amely szerint a közszereplő

képmásának jogszerű felhasználásához a hozzájárulás akkor nem szükséges, ha a fénykép és a közéleti szereplés között tartalmi kapcsolat teremthető, és a képmás közzététele – a felismerhetővé váláson túlmenően – nem okozza az emberi méltóság vagy a magánélethez való jog sérelmét (Pfv.IV.20.069/2021/3).

[94] Mindezekre figyelemmel megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, illetve azok egy része a per eldöntése szempontjából irreleváns volt, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és joggyakorlat

[95] Alaptörvény VI. cikk (1) és (3) bekezdés

2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdés, 2:43. § e)-g) pont, 2:44. § (1)-(2)-(3) bekezdés, 2:48. § (1)-(2) bekezdés, 2:52. §

2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 2. § (2) bekezdés, 4. § (2) bekezdés, 170. § (2) bekezdés b) pont, 346. § (3)-(5) bekezdés

2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 2. és 3. pont

A döntés elvi tartalma

[96] A közéleti szereplő magánéletének részeként szexuális élete és szokásai különleges személyes adatnak minősülnek. Ennek nyilvánosságra hozása, nyilvánossághoz való közvetítése, illetve ezek elősegítése megvalósítja a személyes adatok védelméhez fűződő jog megsértését, és hozzájárulás hiányában a képmás- és hangfelvétel védelméhez való jog megsértését is. Ez a jogi védelem adott esetben a szabad véleménynyilvánításhoz való jog egyik kivételes korlátja lehet. A magánéletre vagy szexuális életre vonatkozó adat közszereplő esetén is csak kivételesen lehet nyilvános, amennyiben szoros összefüggésbe hozható a közszereplő közéleti, vagy közhatalmi működésével. A személyhez fűződő jogok védelme mindenkit megillet. A jogi védelem ténye független attól, hogy az ellenérdekű fél a jogosultat erre „méltónak tartja”, vagy sem.

Záró rész

[97] A Kúria a pervesztes alperest kötelezte a felperesnek a jogi képviselettel kapcsolatban felmerült felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A perköltség nagyságát a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján állapította meg.

[98] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperes köteles megfizetni. Az illeték mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján határozta meg. Tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie; megfizetése során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[99] A Kúria az alperes felülvizsgálati kérelmét a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2024. október 9.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád s.k. előadó bíró, Dr. Dzsula Marianna s.k. bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró